

**NÁRODNÍ INSTITUT PRO DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ
TALENTCENTRUM**

ÚSTŘEDNÍ KOLO 44. ROČNÍKU DĚJEPISNÉ OLYMPIÁDY

„Pot, slzy a naděje aneb Život je boj“

2014/2015

PÍSEMNÁ PRÁCE NA TÉMA:

„Hrdina mého regionu“

**Název práce: František Binder – nebeský jezdec
 z Hojné Vody**

Zpracoval: Josef Štangl

Adresa školy: Gymnázium, Trhové Sviny, Školní 995

Ročník: kvarta

Kraj: Jihočeský

O B S A H

František Binder – nebeský jezdec z Hojné Vody	3
Pracovní list – František Binder	5
Pracovní list – řešení	6
Poznámky	7
Obrazové přílohy	9
Seznam použité literatury	20

Mezi více jak pětí sty padlými československými letci z doby druhé světové války nalezneme i jméno **Františka Bindera**, rodáka z **Hojné Vody** na Novohradsku v jižních Čechách.

Narodil se 22. října 1914, tedy ještě v době Rakousko-Uherska, v Hojné Vodě v domě čp. 24. Jeho otcem byl kameník František Anton Binder a matkou porodní bába Anna rozená Bergerová. Měl starší sestru Marii. Jeho přímí předkové žili nejprve v dnes už neexistující obci Jedlice na Novohradsku¹ (krejčí Karl Binder), poté v Horní Stropnici (měšťan Franc Binder) a poté v Hojné Vodě (jeho dědeček, zedník Anton Binder).

Hojnou Vodu nechal založit v 16. století Vilém z Rožmberka pod názvem Vilémova Hora. Ještě v tomtéž století zde byl nalezen údajný léčivý pramen.² V roce 1632 byla obec přejmenována na Heilbrunn. Český název vychází z významu „hojivá voda“ a obec tak pojmenoval František Palacký. Národnostně to byla obec německá. V roce 1938 zde z více jak šesti set obyvatel bylo pouhých 16 Čechů. Po Mnichovu se Heilbrunn stal součástí Říše. Z války se však většina mužů nevrátila a zbytek německých mužů, žen a dětí byl po roce 1945 odsunut.

V roce 1914 musel Františkov otec narukovat do války. Tam se seznámil s Václavem Jeníkem z Kolodějí nad Lužnicí. Uzavřeli spolu dohodu, že jestliže jeden z nich padne, tak druhý – pokud přežije – osobně navštíví rodinu toho druhého, aby ji osobně informoval o smrti jejich blízkého. Bohužel František Anton Binder padl. Václav Jeník se ale – už jako italský legionář – vrátil domů a dodržel slib. Dokonce našel zaměstnání u Finanční stráže v nedalekém Vyšším Brodě a u Binderovy rodiny bydlel. Zanedlouho se s vdovou po svém příteli oženil a malého Františka a jeho sestru adoptoval. V letech 1929 až 1933 pak rodina bydlela v Praze-Strašnicích, kde se František vyučil drogistou.

V roce 1935 byl František povolán na dvouletou prezenční službu, kterou absolvoval u 1. pěchotního pluku „Mistr Jan Hus“ v nedaleké Kaplici. Po návratu z vojny ho Václav Jeník přemluvil, aby se stal také členem Finanční stráže. Když byla v roce 1937 zřízena celnice a služebna v dnes už neexistujících Kaplických Chalupách (Kepelner Waldhäser poblíž rakouské osady Guglwaldu), byl Václav Jeník jmenován jejím správcem a vrchním úředníkem a navrhl, aby zde sloužil i František Binder. Ten zde pak skutečně působil v hodnosti svobodníka.

Na jedné z dovolenek tehdy poznal Marii Hokrovou, s níž se brzy zasnoubil. Začali spolu bydlet v Olešnici u Trhových Svinů (město Trhové Svině bylo tehdy nejjižnějším českým městem). Služba u Finanční stráže ale vyžadovala, aby její členové byli svobodní, takže František a Marie museli plány na svatbu odložit. Co přesně vedlo Františkovy kroky z tehdy převážně německého Novohradsku do československých ozbrojených složek, to se můžeme je domýšlet. Vodítkem může být nástin politické situace na Hojné Vodě v polovině 30. let. V parlamentních volbách v roce 1935 zde německá sociální demokracie jasně zvítězila nad henleinovci, komunisty a českými fašisty. Demokratické síly měly v obci většinu.

21. května 1938, tedy bezprostředně po vyhlášení tzv. „částečné“ mobilizace z 20.5., požádal František Binder o vstup do Stráže obrany státu, známé pod zkratkou „SOS.“³ V noci z 20. na 21. září 1938 se dostal poprvé do ozbrojeného střetu, když celnici v Kaplických Chalupách napadli ordneři Sudetoněmeckého Freikorpsu.⁴ Toho večera najednou zhaslo v budově celnice světlo. Velitel Jeník zjistil, že elektřina byla odpojena. Světla zhasla i na rakouské celnici v Guglwaldu. Krátce po půlnoci zaútočilo na celnici ze tří stran asi 80 příslušníků Freikorpsu. Útok podporovaly z rakouského území dva kulomety obsluhované vojáky Wehrmachtu. Ordneři použili i ruční granáty. František Binder s několika druhy však útoku odolali. Binder byl vyzbrojen lehkým kulometem ZB vzor 26 a při odrážení útoků vystřílel celkem 4 zásobníky. Teprve při palbě z pátého se útok Freikorpsu zhroutil. Hned 24. září došlo k dalšímu incidentu, když byl F.Binder poblíž Stiftovy pily napaden neznámým útočníkem, který použil i ruční granát. Během přestřelky Binder použil rovněž ruční granát a útok odrazil. Hned následujícího dne zaútočilo na celnici asi 200 členů Freikorpsu. Hrůza českých pohraničnicků musela ustoupit. Nikdo nebyl při útoku zraněn, ale celnice byla zničena a zůstala v rukou ordnerů. Po Mnichovu a odstoupení Sudet využil F.Binder své znalosti místních rakouských dialektů a infiltroval se

do Freikorpsu, kde získával informace o německých plánech. Ordneři ale zjistili, že mají mezi sebou zrádce a na zjištění jeho jména vypsalí odměnu 50 tisíc říšských marek. Bez znalosti jména ho marně hledalo i Gestapo. V této nebezpečné době se Františkovi a Marii narodila 19. ledna 1939 dcera Květa.

Po okupaci zbytku Čech a Moravy 15. března 1939 se Binder stal členem odbojové organizace Obrana národa a pokračoval v získávání informací. Protože po něm ale pátralo Gestapo, musel nově vzniklý protektorát opustit. Odhlásil se z pobytu v Olešnici, přerušil všechny kontakty s rodinou a 29. září se krátce rozloučil s Marií a malou dcerkou. 6. října 1939 překročil u Hodonína hranice protektorátu a vstoupil na území Slovenska. Pak následovala dobrodružná anabáze. V Maďarsku byl zadržen a uvězněn, podařilo se mu ale utéct do Rumunska. Tam byl rovněž na krátkou dobu zadržen. Po propuštění se přes Jugoslávii a Řecko dostal v lednu 1940 do Istanbulu. Tam se s dalšími českými uprchlíky nalodil na loď do Bejrútu, a odtud pak do Francie. Do Marseille připlul 21. ledna 1940.⁵ Ve Francii byl zařazen ke 3. pluku 1. čs. pěší divize, která se formovala v jihofrancouzském Agde. Do bojových operací se však jeho jednotka zapojit nestačila. Po rychlé porážce Francie je 25. června 1940 na lodi evakuován z Marseille do Anglie.

Ve Velké Británii se rozhodl dál bojovat a 15. července 1940 podepsal závazek ke službě v Dobrovolnické záloze britského Královského letectva (RAF – Royal Air Force).⁶ Nejprve byl poslán k základnímu výcviku do Cosfordu, po němž absolvoval kurz pro letecké mechaniky. Přidělen byl nejprve k 312. čs. stíhací peruti. Protože však chtěl bojovat aktivně, podal si žádost k zařazení do leteckého výcviku. V květnu 1941 byl poslán k výcviku do West Freugh ve Skotsku. Poté byl 23. června 1941 přidělen k 311. čs. bombardovací peruti⁷ do East Wrethamu v hrabství Norfolk. Stal se s něj Air Gunner (AG), palubní střelec bombardéru Wellington.

Vickers Wellington patří ke známým bombardérům 2. sv. války. Byl zkonstruován už v polovině 30. let. Měl trup složený ze zkřížených duralových profilů, potažených plátnem. Mohl dopravit 2000 kg pum na vzdálenost až 3200 km. Chráněn byl dvěma střeleckými věžemi v přidi a zádi trupu. Vzhledem k převaze německé Luftwaffe začal být záhy používán k nočnímu bombardování, při němž na počátku války osvědčil své kvality. Zároveň však tyto dvoumotorové stroje s šestičlennou posádkou vykonávaly činnost na hranici svých možností. O to víc je třeba ocenit odvahu jejich posádek.⁸

Na podzim 1941 prožil F. Binder krušné chvíle před vojenským soudem - na čas byl degradován, přiřazen k pozemnímu personálu a 4 týdny strávil ve vězení. To vše kvůli krádeži několika litrů leteckého benzínu. Byla to tehdy celkem rozšířená činnost (benzín byl při odvolaných letech často vypouštěn z nádrží na zem), ale Binder spolu s dalším letcem měli smůlu, že velení chtělo někoho exemplárně potrestat. Už v prosinci 1941 mu ale byla hodnost vrácena a mohl letět na svůj první operační let na Wilhelmshaven.⁹ V průběhu ledna a února 1942 pak následovaly další: na Brest, Brémy, Mannheim. Také na německé bitevní lodi Scharnhorst a Gneisenau v Severním moři. 3. března 1942 pak odstartoval s Wellingtonem KX-G jako George pilotovaným rotným Vladimírem Párou na Emden ke svému letu poslednímu.¹⁰

Jeho letoun byl nad Holandskem ve výšce 4800 m napaden německým nočním stíhačem Messerschmitt Bf 110.¹¹ Binder nočního stíhače dvakrát odrazil, ale při jeho útoku byl smrtelně zraněn. Párovi se podařilo nakonec Wellington schovat do mraků. Když ale sedm minut po půlnoci 4. března 1942 nouzově přistál „na břicho“ v East Wrethamu, byl Binder už mrtev.¹² Jako zadní střelec měl Binder na kontě 9 operačních letů a 39,5 nalétaných bojových hodin. Pohřben byl 7. března 1942 na hřbitově St. Ethelbert v East Wrethamu v hrobě č. 21. Po válce obdržel in memoriam vysoká vyznamenání¹³ a v roce 1991 byl povýšen na podplukovníka. 27.10.2014 mu byla u příležitosti 100. výročí narození v Hojně Vodě odhalena pamětní deska.¹⁴

Binderův životní příběh je pro mne příkladem statečnosti, spojené s láskou k vlasti a úctou ke svobodě. To je i důvod, proč jsem si vybral za téma své práce právě jeho osobnost. Pro mne je to hrdina mého regionu, mého rodného Novohradsku.

Pracovní list - František Binder

1/ Německý název Hojné Vody byl H.....

2/ Po návratu z vojny v roce 1937 vstoupil F.Binder do služby k F.....
S.....

3/ Se svou snoubenkou Marií Hokrovou žil F.Binder v obci O.....
u Trhových Svinů.

4/ Celníci v Kaplických Chalupách napadli v noci z 20. na 21. září 1938 ordneři ze
S..... F.....

5/ Ve Francii vstoupil František Binder do řad 1. čs. pěší divize, která se formovala
v jihofrancouzském městě A.....

6/ Ve Velké Británii sloužil F.Binder nejprve u 312. československé stíhací perutě jako
m.....

7/ Při leteckém výcviku získal F.Binder specializaci AG – stal se z něj p.....
s..... u 31..... čs. bombardovací perutě.

8/ F. Binder byl smrtelně zraněn při náletu na E..... Pohřben byl
v E..... W.....

9/ V jakém bombardéru F. Binder zahynul? Možná ti napoví obrázek. Byl to bombardér typu
V..... W.....

P r a c o v n í l i s t - řešení

1/ Heilbrunn

2/ Finanční stráží

3/ Olešnice

4/ Sudetoněmeckého Freikorpsu

5/ Agde

6/ mechanik

7/ palubní střelec; 311.

8/ Emden; East Wrethamu

9/ Vickers Wellington

Ověření pracovního listu v kvartě dne 11.5.2015. Foto: J.Štangl.

P o z n á m k y

1/ Obec Jedlice (Jedlitz) se nacházela 8 km jz. od Nových Hradů. Po odsunu Němců byla v 50. letech dvacátého století zcela zbourána a celý prostor byl zalesněn. Místo připomíná pouze kaplička. In: WIKIPEDIA. *Jedlice* [online]. [cit. 8.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.pamatkyborovany.cz/drobne-pamatky/na-opravu-cekaji/jedlice/>.

2/ Jezdili sem například Vilém Petr Vok z Rožmberka, příslušníci rodu Buquoyů, či spisovatel Zikmund Winter. In: WIKIPEDIA. *Hojná Voda* [online]. [cit. 8.5.2015]. Dostupný na WWW: http://cs.wikipedia.org/wiki/Hojn%C3%A1_Voda.

3/ Stráž obrany státu vznikla v roce 1936 za účelem ozbrojeného zajištění státní hranice. Tvořili ji příslušníci finanční stráže, četnictva a také vojenské posily. Podle zkratky SOS se její členové nazývali „SOSáci.“

4/ Sudetoněmecký Freikorps (Sudetendeutsche Freikorps – SdFK) byla sudetoněmecká polovojenská organizace založená v září 1938 za účelem destabilizace situace v německém pohraničí. Jejím příslušníkům se také říkalo „ordneři“ (z něm. Ordnergruppe).

5/ F.Binder tedy zvolil k útěku tzv. „balkánskou“ trasu. Dosavadní „polská“ úteková trasa byla poté, co Němci 1. září 1939 napadli Polsko, přerušena.

6/ Protože po porážce Francie se do Británie přesunulo i 932 čs. letců, britská vláda a vedení našeho zahraničního odboje řešily, jakým způsobem budou včleněni do britského letectva. Nakonec byly v rámci RAF vytvořeny tzv. dobrovolnické zálohy, v jejichž rámci vznikly v letech 1940-1941 čtyři čs. letecké perutě: 3 stíhací (310., 312. a 313.) a jedna bombardovací (311.).

7/ 311. čs. bombardovací peruť vznikla 27. července 1940 v Honningtonu. Byla vyzbrojena dvoumotorovými bombardéry Vickers Wellington, které nesly šestičlennou posádku. Kódová písmena peruť byla KX. V době Binderovy přítomnosti peruť působila v rámci Bombardovacího velitelství (Bomber Command). Bombardovala celkem 77 cílů v Německu a okupované Evropě. Do jara 1942 ale peruť ztratila 19 Wellingtonů a její ztráty tak přesáhly 50%. 94 letců zahynulo a 34 padlo do zajetí. Právě pro vysoké ztráty byla peruť v dubnu 1942 převedena k Pobřežnímu letectvu (Coastal Command) a prováděla hlídkové lety nad oceánem (potopila 1 německou transportní loď a 5 ponorek). V květnu 1943 byla peruť vyzbrojena novými americkými bombardéry B-24 Liberator.

8/ Bombardovací ofenzíva nabyla většího účinku teprve během roku 1942-43 s příchodem nových těžkých čtyřmotorových bombardérů Avro Lancaster. Wellingtony opustily službu u Bombardovacího velitelství definitivně na podzim 1943. Do té doby svrhly na nepřitele přes 42 tisíc tun bomb.

9/ Bylo to 28. prosince 1941 a Binder letěl jako zadní střelec stroje KX-I pilotovaného rotným Františkem Dostálem.

10/ Tento noční nálet na Emden 3.3.1942 měl krycí název operace High Ball. V březnu 1942 311. peruť zaútočila celkem na 15 cílů. Nejvíce pum svrhla na Paříž, Le Havre, Emden, Essen a Kiel. Celková tonáž svržených pum činila 5,7 tuny tříštivých a 4,7 t zápalných pum. Osádky svedly 3 vzdušné souboje – jeden z nich se stal pro F.Bindera osudným. Peruť ztratila 19 mužů a musela odepsat dva Wellingtony a další byly vážně poškozeny. Pro peruť to byla pohroma. Začala mít nedostatek operačních osádek a letounů.

11/ Stalo se to nad holandským Terschellingem. Jak uvádí Jiří Rajlich v knize *Na nebi hrdého Albionu 3 (1942)*, tak Binderův Wellington Mk.I napadl buď major Werner Streib, velitel 1. skupiny NGJ 1 (NGJ – Nachtjagdgeschwader) v holandském Venlo nebo nadporučík Paul Gildner od 5. skupiny NGJ 2. Oproti tomu v knize *Za hroby se lvy* autoři jednoznačně tvrdí, že útočníkem byl Obfw. Paul Gildner od Stab II./NGJ 2. Binderův letoun byl už druhým čs. Wellingtonem, na který Gildner v noci z 3. na 4. března 1942 zaútočil – ve druhém případě se jednalo o letoun seržanta Jana Danihelky, který byl sestřelen nad Severním mořem. Těla letců této posádky nebyla nikdy nalezena a jejich jména jsou proto uvedena v památníku v Runnymede. Paul Gildner dosáhl celkem 44 sestřelů, z toho 42 v noci. Zahynul o rok později při havárii na letišti v Gilze Rijen.

12/ Petr Radosta v knize *Noci nad Německem* cituje ze zpravodajského hlášení druhého pilota Oldřicha Soukupa: „*Němec nás sledoval dost dlouho, takových dvacet minut. Jednou nás přeletěl a přední střelec Ján Šimko po něm začal střílet. Potom zaútočil zezadu, ale Franta Binder ho dvakrát odrazil. Když se rozsvítilo červené světélko, signalizující, že zadní střelec je raněn, ozvaly se výstřely Bindrových Browningů. Současně jsme pocítili i zásahy nočního stíhače. Naštěstí se před námi objevil větší mrak, do kterého Vladimír Pára vletěl. Udělali jsme celý okruh, já jsem se šel s navigátorem podívat do zadní věže a Bindra jsme našli v bezvědomí. Krev mu tekla jak z hlavy, tak z břicha. Těžko jsme ho dostali do trupu na sklápěcí lůžko. Morfiovou injekci jsme mu dal já. Velitel mě poslal do zadní věže, ale to už nebylo k ničemu, byla zcela zdemolovaná granáty kanónků.*“ Z celé posádky se ale konce války dožil pouze první pilot Vladimír Pára, který byl v noci ze 14. na 15.4.1942 sestřelen při náletu na Dortmund a upadl do zajetí. Druhý pilot Sgt. Oldřich Soukup se nevrátil 12.3.1942, pouhý týden po Binderově smrti, z náletu na Kiel. Navigátor F/Lt Alois Gabriel, přední střelec Sgt Ján Šimko a radiotelegrafista F/O R.Matějíček se nevrátili z protiponorkové patroly nad Biskajským zálivem 15.9.1942. Těla všech čtyř Binderových spolubojovníků se nikdy nenašla, a proto jsou jejich jména uvedena v památníku neznámých letců v Runnymede: nadporučík Alois Gabriel je vzpomenuť na panelu 65, podporučík Rudolf Matějíček na panelu 67, rotný Oldřich Soukup na panelu 94 a rotný J.Šimko na panelu 93. Vladimír Pára zemřel v roce 1983 v Anglii, kam se vrátil ještě před rokem 1948.

13/ In memoriam byl 17.7.1946 vyznamenán Československým válečným křížem 1939 a 17.2.1947 československou medailí Za chrabrost.

14/ Památník F.Bindera v Hojné Vodě byl zřízen díky grantovému programu Jihočeského kraje „Úcta k předkům.“ Pamětní deska byla slavnostně odhalena 27. října 2014 za účasti Binderovy dcery Květy a jeho vnuka Pavla Hambergera.

O b r a z o v é p ř í l o h y

Obr. 1 - Fratišek Binder v roce 1937.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcfa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/> //foto je z rodinného archivu P.Hambergera/

Obr. 2 - U Finanční stráže v roce 1938.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcfa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/> //foto je z rodinného archivu P.Hambergera/

Obr. 3 - Jako seržant ve službách Royal Air Force.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcafa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/> /foto je z rodinného archivu P.Hambergera/

Obr. 4 - Portrét v uniformě RAF. Dobře je vidět našité křídélko s písmeny AG /Air Gunner – palubní střelec/.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcafa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/> /foto je z rodinného archivu P.Hambergera/

Obr. 5 - Znak 311. čs. bombardovací perutě RAF

Zdroj: RAF. *První akce 311. čs. bombardovací perutě* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://forum.warthunder.com/index.php?/topic/154797-historie-prvn%C3%AD-akce-311-%C4%8Deskoslovensk%C3%A9-bombardovac%C3%AD-perut%C4%9B/>

Obr. 6 - Wellingtony 311. čs. bombardovací perutě v letové formaci.

Zdroj: RAF. *První akce 311. čs. bombardovací perutě* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://forum.warthunder.com/index.php?/topic/154797-historie-prvn%C3%AD-akce-311-%C4%8Deskoslovensk%C3%A9-bombardovac%C3%AD-perut%C4%9B/>

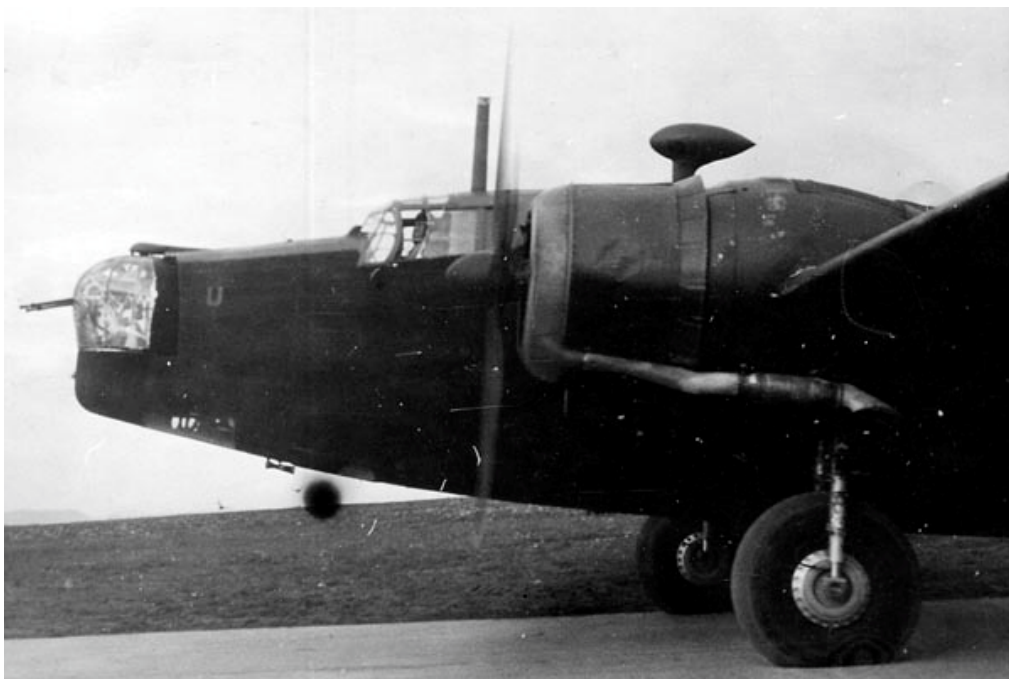
Obr. 7 - S posádkou před Wellingtonem. F.Binder zcela vpravo.

Zdroj: ČTK. *V Hojně Vodě odhalili pamětní desku podplukovníkovi RAF* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.budejckadrbna.cz/zpravy/spolecnost/v-hojne-vode-odhalili-pametni-desku-podplukovníkovi-raf.html> /foto je z rodinného archivu P.Hambergera/.

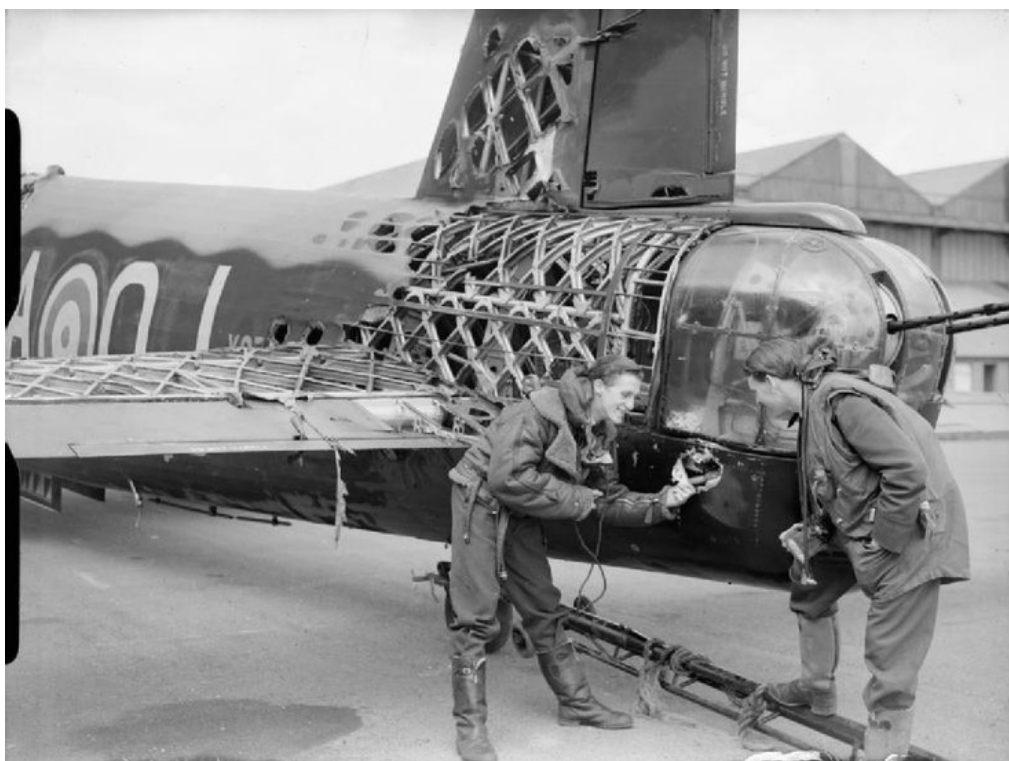
Obr. 8 - Nácvik střelby z otočné střelecké věže.

Zdroj: KUMIČÁK, Juraj. *Vojnové příběhy IV - 311*. [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://jurajkumicak.blog.sme.sk/c/213171/Vojnove-pribehy-IV-311-Originalna-dovolenka.html>

Obr. 9 - Přední střelecká věž Wellingtonu. V přední i zadní věži byl dvojkulomet Browning ráže 7,7 mm.

Zdroj: KUDRNA, Ladislav. *Odešel jeden z posledních členů legendární 311. čs. bombardovací perutě* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.ustrcr.cz/cs/odesel-jeden-z-poslednich-clenu-legendarni-311-ceskoslovenske-bombardovaci-perute>

Obr. 10 - Zadní střelecká věž Wellingtonu s flakem poškozenou ocasní částí.

Zdroj: IWM.ORG.UK. *Wellington* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://www.pinterest.com/pin/333407178634698478/>

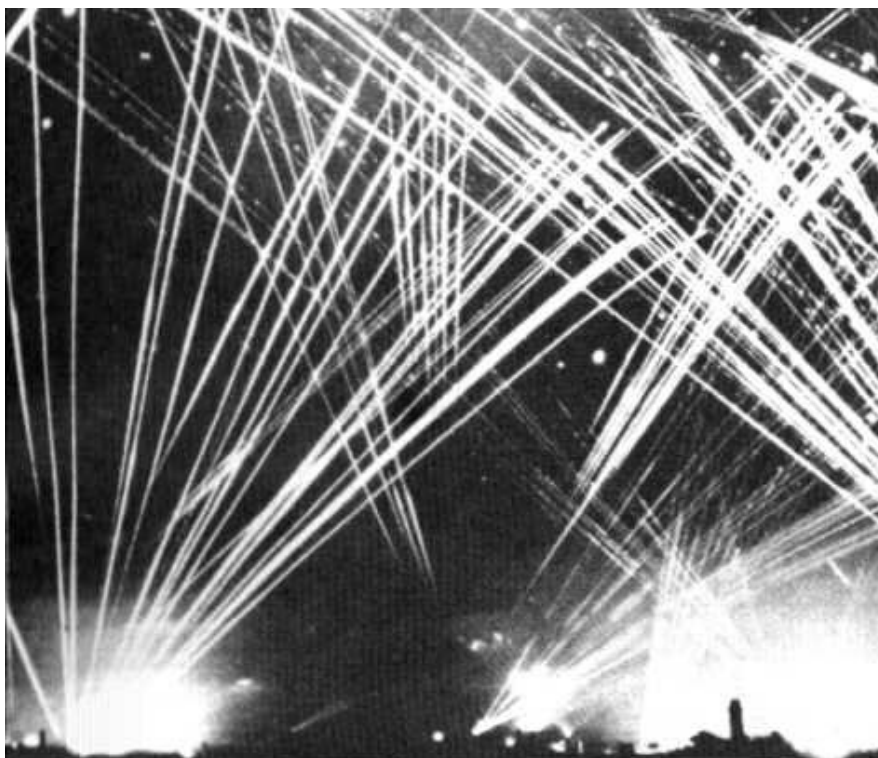

Obr. 11 - Posádka 311. čs. bombardovací perutě před startem. Zleva Sgt Valach, Sgt Filler, F/Sgt Bernát, P/O Konšťacký, P/O Horák a Sgt Plzák. East Wretham 1941-42.
 Zdroj: DAVENTRY, B.J. *Czech Wellington Crew* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW:
http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Czech_Wellington_crew_WWII_IWM_CH_2187.jpg

Obr. 12 - Německý Messerschmitt Bf 110 – postrach bombardovacích letců. Tento letoun se stal osudným i Františku Binderovi.

Zdroj: KUDRNA, Ladislav. *Nepoučitelný „útěkář“* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW:
http://www.valka.cz/clanek_14041.html

Obr. 13 - Výškové světlomety a flak nad jedním z německých měst.

Zdroj: LETCI.WZ.CZ. *Augustin Šesták* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://letci.wz.cz/sestak-www.htm>

Obr. 14 - Zničená střelecká věž a poškozený trup Wellingtonu KX-G Z1147 po návratu z náletu na Emden. V zadní věži byl smrtelně zraněn F. Binder.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcafa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/>

Obr. 15 - Následky útoku německého nočního stíhače na Wellington KX-G Z1147.

Zdroj: BURIAN, Vladislav; VONDRKA, Vladimír; HAZUKA, Aleš a kol. *Za hroby se lvy*. Jindřichův Hradec: Klub historie letectví Jindřichův Hradec, 2012, ISBN 978-80-260-2442-2.

Obr. 16 - Pohřeb F. Bindera 7. března 1942 v East Wrethamu.

Zdroj: BURIAN, Vladislav; VONDRKA, Vladimír; HAZUKA, Aleš a kol. *Za hroby se lvy*. Jindřichův Hradec: Klub historie letectví Jindřichův Hradec, 2012, ISBN 978-80-260-2442-2.

Obr. 17 - Původní kříž.

Zdroj: BURIAN, Vladislav; VONDRKA, Vladimír; HAZUKA, Aleš a kol. *Za hroby se lvy*. Jindřichův Hradec: Klub historie letectví Jindřichův Hradec, 2012, ISBN 978-80-260-2442-2.

Obr. 18 - Pohřeb Františka Bindera v East Wrethamu. Vpravo současný stav čs. hrobů.

Zdroj: VANČATA, Pavel. *East Wretham Cemetery - 12th August 2006* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://cz-raf.hyperlink.cz/research/ewcem.html>

Obr. 19 - Současná podoba hrobu jihočeského rodáka Sgt Františka Bindera na hřbitově St. Ethelbert Churchyard v East Wrethamu.

Zdroj: HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcafa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/>

F. Binder

A. Gabriel

R. Matějček

O. Soukup

J. Šimko

V. Pára

Obr. 20 – Posádka posledního Binderova letu KX-G. Válku přežil pouze V. Pára.

Zdroje: LOUCKÝ, František. *Mnozí nedoletěli*. Praha: Naše vojsko, 1989, ISBN 80-206-0053-1 /Binder, Gabriel, Matějček, Soukup, Šimko/; OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETECKÝ ARCHIV. *Vladimír Pára* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.hostivickahistorie.cz/osobnosti/para-vladimir.html> /Pára/.

Obr. 21 – Slavnostní odhalení pamětní desky v Hojně Vodě dne 27.10.2014. Foto: F.Slípka (použito se svolením autora).

Obr. 22 - Pamětní deska Františka Bindera. Foto: F.Slípka (použito se svolením autora).

Seznam použité literatury

A/ Knihy a periodika

BURIAN, Vladislav; VONDRKA, Vladimír; HAZUKA, Aleš a kol. *Za hroby se lvy*. Jindřichův Hradec: Klub historie letectví Jindřichův Hradec, 2012, ISBN 978-80-260-2442-2.

ČEJKA, Eduard. *Československý odboj na Západě (1939-1945)*. Praha: Mladá fronta, 1997, ISBN 80-204-0609-3.

EMMERT, František. *Československý zahraniční odboj za 2. světové války na západě*. Brno: CPress, 2012, ISBN 978-80-251-2756-8.

EMMERT, František. *Druhá světová válka: Češi a Slováci*. Brno: Computer Press, 2007, ISBN 978-80-251-1653-1.

LOUCKÝ, František. *Mnozí nedoletěli*. Praha: Naše vojsko, 1989, ISBN 80-206-0053-1.

NĚMEČEK, Václav. *Vojenská letadla 2*. Praha: Naše vojsko, 1978, ISBN 28-001-78.

NĚMEČEK, Václav. *Vojenská letadla 3*. Praha: Naše vojsko, 1977, ISBN 28-063-77.

RADOSTA, Petr. *Noci nad Německem*. Praha: Nakladatelství dopravy a spojů, 1990, ISBN 80-7030-122-8.

RAJLICH, Jiří. *Na nebi hrdého Albionu 3. část (1942)*. Cheb: Svět křídel, 2001, ISBN 80-85280-77-9.

SLÍPKA, František. *Pamětní deska statečnému rodákovi z Hojné Vody*. Trhvosvinenské listy. 2014, roč. 20, č. 11, s.14.

SLÍPKA, František. *Padl v boji za svobodu*. Trhvosvinenské listy. 2012, roč. 18, č. 3, s. 8.

B/ WWW

ČTK. *V Hojné Vodě odhalili pamětní desku podplukovníkovi RAF* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.budejckadrba.cz/zpravy/spolecnost/v-hojne-vode-odhalili-pametni-desku-podplukovnikovi-raf.html>

GOLOMBEK, Vít. *Připomenutí* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.horni-stropnice.cz/slavnostni-odhaleni-pomniku-a-pametni-desky-frantiska-bindera-rodaka-z-hojne-vody/a-1059>

HAMBERGER, Pavel. *František Binder* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <https://fcafa.wordpress.com/2013/01/22/frantisek-binder/>

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ LETECKÝ ARCHIV. *Vladimír Pára* [online]. [cit. 9.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.hostivickahistorie.cz/osobnosti/para-vladimir.html>

WIKIPEDIA. *Hojná Voda* [online]. [cit. 8.5.2015]. Dostupný na WWW: http://cs.wikipedia.org/wiki/Hojn%C3%A1_Voda.

WIKIPEDIA. *Jedlice* [online]. [cit. 8.5.2015]. Dostupný na WWW: <http://www.pamatkyborovany.cz/drobne-pamatky/na-opravu-cekaji/jedlice/>